Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2235/2002/EK HATÁROZATA

(2002. december 3.)

a belső piac adózási rendszerei működésének javítását célzó közösségi program elfogadásáról (Fiscalis program 2003–2007)

(HL L 341, 17.12.2002, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 787/2004/EK határozata (2004. április 21.)	L 138	12	30.4.2004
►M2	Tanács 885/2004/EK rendelete (2004. április 26.)	L 168	1	1.5.2004

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2235/2002/EK HATÁROZATA

(2002. december 3.)

a belső piac adózási rendszerei működésének javítását célzó közösségi program elfogadásáról (Fiscalis program 2003–2007)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően [3],

mivel:

(1) Az adózási rendszerek működése, különösen – az adókijátszás és adókikerülés leküzdése révén – a nemzeti és a közösségi pénzügyi érdekek védelme, a verseny torzulásainak elkerülése, valamint a közigazgatás és az adófizetők terheinek csökkentése érdekében elengedhetetlen a belső piacon a közösségi jog hatékony, egységes és eredményes alkalmazása. E hatékony, egységes és eredményes alkalmazásnak a megvalósításán a Közösségnek a tagállamokkal való partnerségben kell munkálkodnia.

(2) A belső piac közvetett adózási rendszerei működésének javítását célzó közösségi cselekvési program (Fiscalis program) létrehozásáról szóló, 1998. március 30-i 888/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozat [4] jelentősen hozzájárult ezen álfogó célok eléréséhez az 1998–2002 közötti időszakban. Ezért kívánatosnak lehet tekinteni a Fiscalis program még további öt évig történő folytatását.

(3) Az adózási rendszereknek a belső piacon történő működéséhez fontos a jelenlegi és a leendő tagállamok hatékony, eredményes és átfogó együttműködése egymással és a Bizottsággal.

(4) A Közösségnek a Fiscalis programmal kapcsolatos tapasztalatai megmutatták, hogy cserékkel, szemináriumokkal és többoldalú ellenőrzési gyakorlatokkal a program céljait el lehet érni, azáltal, hogy a különböző nemzetek közigazgatási tisztviselőit szakmai tevékenységük során összehozzák. Ezért e tevékenységeket folytatni kell, de ki kell terjeszteni a jövedelemadókra, a tőkeadóra és a biztosítási díjakra is.

(5) Egy kommunikációs és információcsere-infrastruktúra létrehozása és működése döntő szerepet játszhat az adózási rendszerek Közösségen belül történő megerősítésében. Különösen a közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 1992. január 27-i 218/92/EGK tanácsi rendeletben [5] említett héa-információcsere-rendszer (VIES) megmutatta, hogy milyen az információs technológia értéke az adóbevételek biztosításában, miközben csökkenti a közigazgatás terheit is.

(6) A közösségi jog egységes alkalmazása érdekében elengedhetetlen, hogy az adótisztviselők egyöntetűen magas szinten ismerjék a

---

([1]) HL C 103. E, 2002.4.30., 361. o.
([2]) HL C 241., 2002.10.7., 81. o.
([3]) Az Európai Parlament 2002. június 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2002. július 26-i közös álláspontja (HL C 228. E, 2002.9.25., 34. o.) és az Európai Parlament 2002. október 24-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([4]) HL L 126., 1998.4.28., 1. o.
([5]) HL L 24., 1992.2.1., 1. o. A legutóbb a 792/2002/EK rendelettel (HL L 128., 2002.5.15., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

közösségi jogot és annak végrehajtását a jelenlegi és a leendő tagállamokban. E szintet csak a jelenlegi és a leendő tagállamok által nyújtott hatékony alap- és továbbképzéssel lehet elérni. Hasznos a kiegészítő közösségi fellépés az ilyen képzés összehangolására és előmozdítására.

(7) A Fiscalis program keretében gyűjtött tapasztalat megmutatta, hogy egy közös képzési program összehangolt kidolgozásával és végrehajtásával e program céljait meg lehetne valósítani, különösen akkor, ha sikerül elérni a közösségi jog egyöntetűen magas szintű ismeretét.

(8) Az adótisztviselők kielégítő nyelvtudása elengedhetetlennek bizonyult az együttműködés megkönnyítésében. A részt vevő országoknak ezért biztosítaniuk kellene a szükséges nyelvi képzést tisztviselőik részére.

(9) Bár elsődlegesen a részt vevő országoké a felelősség e célok eléréséért, az ilyen tevékenységek összehangolásához, valamint az infrastruktúra és a szükséges ösztönzés biztosításához kiegészítő közösségi fellépésre van szükség. Mivel az e határozatban megállapított intézkedések céljait a részt vevő országok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme és hatása miatt azokat közösségi szinten jobban meg lehet valósítani, a Közösség – a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban – intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben megállapított arányosság elvével összhangban e határozat nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(10) E határozat a program teljes időtartamára meghatározza azon pénzügyi keretet, amely a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás fejlesztéséről szóló, 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás ([1]) 33. pontja értelmében a költségvetési hatóság részére az éves költségvetési eljárás során az elsődleges hivatkozási alapot képezi.

(11) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban kell meghozni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

ALKALMAZÁSI KÖR ÉS CÉLOK

1. cikk

Fiscalis program

(1) A 2003. január 1. és 2007. december 31. közötti időszakra egy többéves közösségi cselekvési program (Fiscalis 2003–2007) – a továbbiakban „a program” – jön létre a belső piacon az adózási rendszerek működésének javítására.

(2) A program tevékenységei a következőkre terjednek ki:

a) kommunikációs és információcsere-rendszerek;

b) többoldalú ellenőrzések a tagállamokban és azokban a tagjelölt országokban, amelyek kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kötöttek vagy egymással, vagy az ilyen tevékenységet lehetővé tevő tagállamokkal;

([1]) HL C 172., 1999.6.18., 1. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

c) szemináriumok;

d) cserék;

e) képzési tevékenységek;

f) egyéb munkaértekezletek, látogatások vagy hasonló tevékenységek a program 3. cikkében foglalt célokkal összefüggésben, amelyekről eseti alapon, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban döntenek.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

a) „adózás”: a részt vevő országokban alkalmazott következő adó:

i. hozzáadottérték-adó;

ii. alkohol, dohánytermékek és ásványi olajok jövedéki adója;

iii. jövedelem- és tőkeadó, a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint;

iv. biztosítási díjak adója, az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv ([2]) 3. cikkében meghatározottak szerint;

b) „közigazgatás”: a részt vevő országok azon állami hatóságai, amelyek feladata az adózás igazgatása;

c) „részt vevő országok”: a tagállamok és a 4. cikkben említett országok, amelyek ténylegesen részt vesznek a programban;

d) „tisztviselő”: a közigazgatás tisztviselője;

e) „csere”: egy közigazgatási tisztviselőnek a program keretében egy másik részt vevő országban szervezett munkalátogatása;

f) „többoldalú ellenőrzés”: egy vagy több egymással összefüggő adóalany adókötelezettségének összehangolt ellenőrzése, amelyet több részt vevő ország szervez, és amely közös vagy kiegészítő érdekből történik.

3. cikk

Célok

(1) A program általános célja az adózási rendszerek belső piacon való szabályszerű működésének javítása azáltal, hogy fokozzák a részt vevő országok, azok közigazgatásai és tisztviselői közötti együttműködést.

(2) A program különleges céljai:

a) a hozzáadottérték-adó és a jövedéki adók területén:

i. lehetővé tenni a tisztviselők számára, hogy megvalósíthassák a közösségi jog és annak a tagállamokban történő végrehajtásának egyöntetűen magas szintű ismeretét;

ii. hatékony, eredményes és széles körű együttműködés biztosítása a tagállamok között;

([1]) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

([2]) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2001/44/EK irányelvvel (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.) módosított irányelv.

▼B

iii. a közigazgatási eljárások állandó javításának biztosítása a jó közigazgatási gyakorlat kialakítása és elterjesztése révén, a közigazgatások és az adófizetők szükségleteinek figyelembevétele céljából;

b) a közvetlen adózás terén:

az információcsere támogatása a kölcsönös segítségnyújtás terén, és a közvetlen adózás terén alkalmazandó közösségi jog ismeretének növelése;

c) a biztosítási díjakra kivetett adók terén:

a tagállamok együttműködésének javítása, hogy biztosítsák a meglévő szabályok jobb alkalmazását;

d) a tagjelölt országok vonatkozásában:

a tagjelölt országok egyedi szükségleteinek kielégítése annak érdekében, hogy az adójog és a közigazgatási teherbíró képesség terén azok elfogadják a csatlakozáshoz szükséges intézkedéseket.

(3) A program cselekvési tervét évente határozzák meg a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

4. cikk

Tagjelölt országok részvétele

A programban való részvétel nyitott a következő országok számára:

a) a közép- és kelet-európai társult országok; összhangban az Európa-megállapodásokban, az ezek kiegészítő jegyzőkönyveiben és a mindenkori társulási tanácsok határozataiban megállapított feltételekkel;

▼M2

b) Törökország; az e tárgyban ezzel az országgal megkötött kétoldalú egyezmények alapján.

▼B

II. FEJEZET

PROGRAMTEVÉKENYSÉGEK

5. cikk

Kommunikációs és információcsere-rendszerek

(1) A Bizottság és a részt vevő országok biztosítják, hogy a következő kommunikációs és információcsere-rendszerek működésre készek legyenek, amennyiben működtetésük a közösségi jog értelmében szükséges:

a) közös kommunikációs hálózat/közös interfész (CCN/CSI) olyan mértékben, amely szükséges az e bekezdésben említett többi rendszer működésének támogatásához;

b) héa-információcsere-rendszer (VIES) és annak üzenetküldő rendszerei;

c) jövedéki árumozgás igazolási rendszer (MVS);

d) jövedéki előértesítési rendszer (EWSE);

e) jövedéki adótáblák;

f) minden olyan új kommunikációs és információcsere-rendszer, amelyet a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatároznak, amikor a közösségi jog ezek bevezetését megköveteli.

▼B

(2) A kommunikációs és információcsere-rendszerek közösségi elemei az összes részt vevő országban az egységes hardver, szoftver és hálózati kapcsolatok lesznek azért, hogy biztosítsák a rendszerek összekapcsolhatóságát és interoperabilitását attól függetlenül, hogy ezeket a Bizottság (vagy egy kijelölt alvállalkozó) vagy a részt vevő országok (vagy egy kijelölt alvállalkozó) épületeiben szerelik fel. A Bizottság megköti a szükséges szerződéseket, hogy a Közösség nevében ezen elemek működőképességét biztosítsa.

(3) A kommunikációs és információcsere-rendszerek nem közösségi elemei magukban foglalják az e rendszerek részét képező nemzeti adatbankokat, a Közösség és a nem közösségi elemek közötti hálózati kapcsolatokat, valamint mindazon szoftvert és hardvert, amelyet az egyes részt vevő országok az e rendszerek teljes körű működéséhez egész közigazgatásukra kiterjedően szükségesnek tartanak. A részt vevő országok biztosítják a nem közösségi elemek működőképességének üzemben tartását és az ezen elemeknek a közösségi elemekkel való interoperabilitását.

(4) A Bizottság a részt vevő országokkal való együttműködésben összehangolja azon szempontokat, amelyek az (1) bekezdésben említett rendszerek és infrastruktúra közösségi és nem közösségi elemeinek létesítésével és működésével kapcsolatosak.

6. cikk

Többoldalú ellenőrzések

A részt vevő országok az általuk szervezett többoldalú ellenőrzések közül kiválasztják azokat, amelyek költségeit a 11. cikkel összhangban a Közösségnek kell viselnie. Ezen ellenőrzések minden esetben magukban foglalják az adókötelezettség vizsgálatát a hozzáadottértékadó és/vagy a jövedéki adók tekintetében.

A részt vevő országok éves jelentéseket küldenek a Bizottságnak ezen ellenőrzésekről és értékelésükről.

7. cikk

Szemináriumok

A Bizottság és a részt vevő országok közös szemináriumokat tartanak, amelyeken részt vesznek a közigazgatások tisztviselői, a Bizottság képviselői és szükség esetén más szakértők is.

8. cikk

Tisztviselők cseréje

(1) A Bizottság és a részt vevő országok szervezik a tisztviselők cseréit. A csere időtartama nem haladhatja meg az egy hónapot. Minden csere egy konkrét szakmai tevékenységre irányul, és azt az érintett tisztviselők és közigazgatások kellőképpen előkészítik és utólag értékelik. Amennyiben indokait megnevezi, a fogadó közigazgatás korlátozhatja a cserében részt vevők számát, ha a beérkezett jelentkezések száma hátráltatná az előkészítést és a megfelelő végrehajtást.

(2) A részt vevő országok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék, a cseretisztviselők hatékony szerepet játsszanak a fogadó közigazgatás tevékenységeiben. E cél érdekében e tisztviselőket felhatalmazzák, hogy végrehajtsák az azon feladatokkal kapcsolatos tennivalókat, amelyeket a fogadó közigazgatás a jogrendszerével összhangban rájuk bízott.

(3) A csere időtartamára a cseretisztviselőre feladatai ellátása során ugyanazon polgári jogi felelősségről szóló szabályok vonatkoznak, mint amelyek a fogadó közigazgatás tisztviselőire érvényesek. A cseretisztviselőkre ugyanazon szakmai titoktartási szabályok érvényesek, mint a fogadó ország tisztviselőire.

▼B

(4) E cserék körét a részt vevő országok azon alkalmazottakra korlátozhatják, akik a hozzáadottérték-adóért és/vagy a jövedéki adókért felelősek.

9. cikk

Képzési tevékenységek

(1) A nemzeti képzési szervezetek és az adózás terén a képzésért felelős tisztviselők közötti szervezett együttműködés ösztönzése érdekében a részt vevő országok a Bizottsággal együttműködve a következőket teszik:

a) továbbfejlesztik a meglévő képzési programokat, és szükség esetén új programokat dolgoznak ki, hogy ezzel a tisztviselők képzéséhez közös törzsanyagot hozzanak létre, és hogy lehetővé tegyék számukra a szükséges szakmai képességek és ismeretek egységes elsajátítását;

b) az egyes részt vevő tagállamok adott esetben megnyitják valamennyi részt vevő ország tisztviselője számára a saját adótisztviselőiknek indított adózással kapcsolatos képzéseiket;

c) kifejlesztik az adózással kapcsolatos képzésekhez szükséges közös eszközöket.

(2) A részt vevő országok gondoskodnak továbbá arról, hogy tisztviselőik megkapják azon alap- és továbbképzést, amely ahhoz szükséges, hogy egyöntetű szakmai képességeket és ismereteket szerezzenek a közös képzési programokkal összhangban, és hogy e tisztviselők megkapják a kielégítő nyelvtudás megszerzéséhez szükséges nyelvi képzést.

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

▼M1

10. cikk

Finanszírozás

A program végrehajtására a 2003. január 1. és 2007. december 31. közötti időszakra megállapított pénzügyi keret 67,25 millió euró. A 2006. december 31-ig tartó időszakra 51,9 euró.

A 2007. január 1-jén kezdődő időtartamra a javasolt összeg megerősítettnek tekintendő, ha az – a szóban forgó szakasz vonatkozásában – megfelel a 2007. január 1-jétől kezdődő időtartamra hatályos pénzügyi tervnek.

Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság a pénzügyi terv korlátain belül engedélyezi.

▼B

11. cikk

Kiadás

(1) A program végrehajtásához szükséges kiadásokat a Közösség és a részt vevő országok a (2), (3), (4) és (5) bekezdéssel összhangban osztják meg.

(2) A Közösség a következő kiadásokat viseli:

a) az 5. cikkben ismertetett kommunikációs és információcsere-rendszerek közösségi elemei fejlesztésének, beszerzésének, felszerelésének, karbantartásának és napi üzemeltetésének a költségei;

▼B

b) a többoldalú ellenőrzésekkel, a szemináriumokkal, a tisztviselők cseréjével és a képzési tevékenységekkel kapcsolatos úti- és tartózkodási költségek;

c) a szemináriumok szervezésével és a képzési eszközök kidolgozásával kapcsolatos költségek;

d) azon értékelő tanulmányok költségei, amelyeket az adatok bizalmas kezelésének figyelembevételével harmadik felek készítenek a program hatásairól;

e) az 1. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett egyéb tevékenységek költségei.

(3) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002 tanácsi rendelettel ([1]) összhangban a Bizottság meghatározza a költségek viselésére vonatkozó szabályokat, és ezeket közli a részt vevő országokkal.

(4) A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghozza a program költségvetésének igazgatásához szükséges intézkedéseket.

(5) A részt vevő országok a következő költségeket viselik:

a) az 5. cikkben ismertetett kommunikációs és információcsere-rendszerek nem közösségi elemei kifejlesztésének, beszerzésének, felszerelésének, karbantartásának és napi működésének költségei;

b) az alap- és továbbképzéssel kapcsolatos költségek, beleértve a tisztviselőik nyelvi képzését.

12. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

A pénzügyi és költségvetési ellenőrzésről szóló közösségi joggal összhangban a Közösség finanszírozási határozatai, valamint az e határozatból fakadó megállapodások vagy szerződések pénzügyi ellenőrzés alá tartoznak.

IV. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Végrehajtás

Az 1. cikk (2) bekezdésének f) pontja, a 3. cikk (3) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontja és a 11. cikk (4) bekezdése végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghozni.

14. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy „Fiscalis bizottság”-ként elnevezett bizottság segíti.

(2) Ha e bekezdésre hivatkoznak, akkor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időszakot három hónapban kell megállapítani.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

([1]) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

▼B

15. cikk

A program felügyelete és értékelése

(1) A Bizottság a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak minden évben felügyeleti jelentést nyújt be, amelyben ismerteti a teljes program keretében folyó összes tevékenység terén elért haladást, tekintettel az éves cselekvési tervvel kapcsolatos végrehajtásra és eredményekre. E jelentést az Európai Parlamentnek is továbbítják.

A felügyeleti jelentések lehető leghatékonyabb összeállításához szükséges minden információt továbbítanak a közigazgatások a Bizottságnak.

(2) A programról a bizottság felügyelete alatt időközi értékelést és záró értékelést hajtanak végre, amelyekhez felhasználják a felügyeleti jelentéseket és a részt vevő országok által készített jelentéseket. A program hatékonyságát és eredményességét a 3. cikkben ismertetett célok szempontjából értékelik. Az értékelést a (3) bekezdésben említett jelentések felhasználásával a következők szerint végzik:

— az időközi értékelésnél a programtevékenységek első eredményeit és hatását vizsgálják. Továbbá felmérik a költségvetési eszközök felhasználását, a felügyelet és a végrehajtás előrehaladását,

— a záró értékelés során értékelik a programtevékenységek hatékonyságát és eredményességét.

(3) A részt vevő országok továbbítják a Bizottságnak a következőket:

a) 2005. március 31-éig a program hatékonyságának és eredményességének időközi értékelése;

b) 2008. március 31-ig a program hatékonyságának és eredményességének záró értékelése.

(4) A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtja a következőket:

a) 2005. június 30-ig a program eredményességéről és hatékonyságáról szóló időközi értékelés és egy közlés a program folytatásának lehetőségéről, amelyet szükség esetén egy megfelelő javaslat kísér;

b) 2008. június 30-ig a program eredményességéről és hatékonyságáról szóló záró értékelés.

Az a) és b) pontban említett jelentést tájékoztatásképpen megküldik a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának is.

(5) A (4) bekezdésben említett értékelő jelentések elsősorban a (3) bekezdésben említett jelentéseken és az (1) bekezdésben említett felügyeleti jelentéseken alapulnak.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2003. január 1-jétől kell alkalmazni.

17. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.